

Історія снігоходів бере свій початок у середині ХХ століття. Правда, перший патент на винахід транспортного засобу з гусеницею ззаду і лижами спереду був виданий в США ще у 1916 році. Але тоді справа лише патентом і обмежилася. А перші зразки подібної техніки були швидше автомобілями перших моделей, трохи перероблені для пересування по снігу – до коліс просто додавали лижі. До справжніх снігоходів в сучасному розумінні цього слова цим зразкам було далеко. Тим більше, тоді ще навіть гусениць не було. А який снігохід без гусениці!

Їх придумали тільки в кінці 1920-х років в Канаді. Автором винаходу виступив Жозеф-Арманд Бомбардье, винахідник і бізнесмен з Квебека, що став фактично засновником компанії Bombardier (ще один провідний виробник снігоходів нині). Застосувати винахід на практиці йому вдалося у 1937 році, саме тоді Бомбардье запатентував і почав випускати перший в світі снігохід, що одержав позначення В-7. Це була велика крита семимісна машина з гусеницями. У 1942 році до неї додалася 12-місна версія В-12. Останні користувалися великою популярністю і використовувалися для самих різних цілей – як "швидка допомога", автомобілі пошти, зимові "шкільні автобуси", техніка для лісових господарств, а в роки Другої світової війни знайшли і військове застосування. Всього до 1951 року було випущено трохи більше 2 800 таких снігоходів.

Проте, як пишуть нині в біографіях, "заповітною мрією Бомбардье" було створити маленький, компактний і по можливості швидкий снігохід. Але до певного часу громіздкі конструкції двигунів тих часів не дозволяли втілити мрію в життя. Тільки у 1959 році, з появою більш легких і порівняно невеликих силових агрегатів, вдалося створити і представити широкій громадськості першу машину, вже більш-менш схожу на сучасний снігохід.

Новинка від Бомбардье одержала назву Ski-Doo. С ним зв'язана цікава історія, циркулююча на рівні легенд, але, проте, цілком схожа на правду. Говорять, Бомбардье хотів назвати своє дітище Ski-Dog (від слів ski – лижі, і dog – собака), оскільки планував, що воно замінить мисливцям і звіроловам собачу упряжку. Але випадковим чином той, хто розмальовував перший апарат, переплутав і з якоїсь причини продублював передостанню букву. Так і народилася популярна дотепер марка Ski-Doo.

Варто відзначити, що над ідеєю компактного снігохода працював не один Бомбардье. Аналогічні ідеї витали і у трійки винахідників з американської Міннесоти – Едгара і Аллена Хеттенів і Девіда Джонсона. Їх перша модель снігохода з'явилася ще раніше, ніж модель Бомбардье, в 1955-1956, але ці машини були ще дуже важкими (близько 1 тонни) і дуже повільними (розвивали швидкість не більше 30 км/год). Не дивлячись на неуспіхи перших моделей, американці не кинули цю ідею навіть після тріумфу Бомбардье, і нині їх компанія перетворилася на фірму Polaris Industries – ще одного крупного гравця на

світовому ринку снігоходів.

Повернемося до Бомбардье. Його Ski-Doo мав неймовірний успіх. Покупцям прийшлася до вподоби техніка, що дозволяє швидко ганяти по снігу і одержувати від цього масу задоволення. Квебек навіть став батьківщиною нового виду спорту – гонок на снігоходах. Популярність Ski-Doo росла просто стрибкоподібно – якщо в перший рік запевняливий канадець продав 225 компактних снігоходів Ski-Doo, то чотири роки опісля річний об'єм продажів перевищив відмітку в 8 200 машин. При цьому виробнику вдавалося (і дотепер вдається) підтримувати відмінну якість пропонованої техніки.